

Философъ-тъ.

Учитель-тъ (наставникъ-тъ).

Префесоръ-тъ (учитель-тъ).

Гостопріемець-тъ, гостопріем-
никъ-тъ (ханджія-та).

Българинъ ли сте?

Отъ кѣдѣ идете?

Иджъ отъ Пловдивъ.

Бѣгамъ.

Бѣгамъ, бѣгаши, бѣга.

Зачто бѣгате?

Бѣгамъ, защото-то мя е страхъ.

Увѣрявамъ.

Увѣрявамъ вы, че е пристигналъ.

*Чѣжъ, научавамъ нѣщо отъ
слушъ.*

Нечюхте ли нѣкожъ новинжъ?

Несѣмъ научилъ никожъ новинжъ.

Случа ся, нахожда, налѣщава.

Честъ-та, сечастіе-то, благопо-
лучіе-то.

Зочестіе-то, бѣда, зло.

Случи ся голѣмо зочестіе.

Случи му ся голѣмо зочестіе. }
алѣтъ го голѣма бѣда.

Какво ви ся случи?

Не ми ся случи ничто.

Намѣрихъ ся съ брата ви.

Сиромашъ-тъ.

Отрѣзахъ му прѣста.

Строшихте врата на чловѣка.

*Жялъжъ, съжялявамъ, мило ми
е за...*

Жялъжъ, жялиши, жяли.

Жялиите ли тоя чловѣкъ?

Жялъжъ го отъ все срьдце.

Отъ все срьдце.

Le philosophe.

Le précepteur.

Le professeur.

L'aubergiste.

Êtes-vous Bulgare?

D'où venez-vous?

Je viens de Philippopolis.

S'enfuir * 2., *enfui* (стр. пр.).

S'enfuiant (дѣйств. прич.).

Je m'enfuis, tu t'enfuis, il s'enfuit.

Pourquoi vous s'enfuyez-vous?

Je m'enfuis parce que j'ai peur.

Assurer 1.

Je vous assure qu'il est arrivé.

Apprendre * 4. (спрягава ся като
просто-то *prendre* (уп. 33.).

N'avez-vous rien appris de nouveau?

Je n'ai rien appris de nouveau.

Arriver 1.

Le bonheur.

Le malheur.

Il est arrivé un grand malheur.

Il lui est arrivé un grand malheur.

Que vous est-il arrivé?

Il ne m'est rien arrivé.

J'ai rencontré votre frère.

Le pauvre homme (зам. 1. уп. 39.).

Je lui ai coupé le doigt.

Vous avez cassé le cou à l'homme.

Plaindre * 4., *plaint* (стр. пр.)
plaignant (дѣйствит. прич.).

Je plains, tu plains, il plaint.

Plaignez-vous cet homme?

Je le plains de tout mon coeur.

De tout le coeur.